Виходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и р. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрацiя подъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакцiя ул. Франдишканьска ч. 10, двери 10.

Письма принимають ся лишь франковани.

Рекламацiи неопечатани вольни одъ порта. Рукописи не звертають ся

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвской“.

Предплата у Львовѣ въ Администрацiи „Газеты Львôвской“ и въ ц. к. Староствахъ на провинцiи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поединоке число 3 кр

Ч. 246. | Нинѣ: Завтра: | Космы Акiндина | Евген. Серафiна | Недѣля 1 листопада (13) 1892. | Всходъ сонця 7 г. 5 м.; заходъ 4 г. 23 м. Баром. 772 терм. + 2·3° + 1·4°. | Рôкъ II.

Рада державна.

На вчерашнôмъ засѣданю Палаты пословъ поставивъ пос. Пленеръ интерпеляцiю до правительства въ справѣ увôльненя судомъ присяжныхъ въ Празѣ челядника столярского Босака, котрый на найлюднѣйшôй улици въ Празѣ стрѣлявъ до переходячихъ Нѣмцѣвъ. Пленеръ пытавъ ся въ якiй способъ думае правительство вôдвернути велику небезпечнôсть, яка грозить въ наслѣдокъ сего вердикту публичнôй безпечности и порядкови публичному въ столици Чехъ.

Мiнiстеръ справедливости вôдповѣдаючи на интерпеляцiю пословъ Пiнiньского и Яворского вôдчитавъ цѣлый той рескриптъ, якiй выдавъ до президентôвъ судôвъ апеляцiйныхъ, поучаючiй ихъ якъ мають поступати предсѣдателѣ при головныхъ розправахъ судовыхъ. Палата приняла сей рескриптъ громкими оплесками.

Опôсля вела ся дальша дебата надъ проектомъ закона въ справѣ сполученя Одры зъ Дунаемъ за помочею Каналу. Промавляли послы: Екснеръ, Кронаветтеръ Промбери, Найберъ и Рутовскiй. Сей послѣдный заявивъ, що Галичина радо приймe сей проектъ, але коли въ нѣмъ будуть увзглядненѣ и интересы Галичины т. е. коли каналъ мѣжь Дунаемъ а Одрою буде сполученый и зъ Вислою. Безъ увзглядненя Галичины не повинно ся приступати до сего проекту. Ухвалено опôсля завôзвати правительство, щобы безпроволочно приступило до будовы каналу Дунай Одра зъ двома вôдногами: зъ Кромѣрижа до Чехъ взглядно до Лабы и вôдъ Одры пôдъ Богумiномъ (Одербергомъ) до Вислы пôдъ Краковомъ — евентуально, щобы удѣлено запомоги приватнымъ предприемствамъ на сю будову.

По переведеню доповняючихъ выборôвъ до комiсiй, звернувъ пос. Люегеръ увагу президента Палаты на то, що пос. Щепановскiй вôддававъ картки за неприсутныхъ въ Палатѣ польскихъ пословъ и зажадавъ, щобы ту неправильнôсть при выборахъ усунено. Президентъ сказавъ тогды, що поставить выборы доповняючi знову на порядокъ дневный слѣдуючого засѣданя и постарае ся о то, щобы на будуче такихъ неправильностей не було. Дальше засѣдане вôдбувае ся нинѣ.

Нарады надъ буджетомъ, пôсля загальной думки, зачнуть ся найпôзнѣйше 16 с. м. Посла Щепановского выбрано генеральнымъ справоздавцемъ буджету 21 голосами на 33 голосуючихъ.

Комiсiя для реформы выборчои выбрала на мѣсце пок. дра Гербета, своимъ провôдникомъ бар. Вiдмана. По тôмъ выборѣ комiсiя нараджувала ся надъ змѣнами ординацiѣ выборчои до Рады державнои, якi показують ся конечными въ наслѣдокъ утворення новыхъ судôвъ повѣтовыхъ въ Галичинѣ и въ Чехахъ (Векельсдорфъ).

Комiсiя буджетова поручила послови Мезниковн рефератъ о проектѣ закона въ справѣ побôльшеня перевозового парку на державныхъ зелѣзницяхъ.

Комiсiя для нетикальности посольскои згодила ся на выдане судови посла Супука и на увязнене посла Неделлѣ, обжалованого о нарушене моральности. Неделля утѣкъ мабуть до Америкы. Правительство повѣдомило комiсiю, що не може предложити ѣй актôвъ въ справѣ посла Спiнчiча, але готово выслати свого репрезентанта зъ потрѣбными поясненями. Тому комiсiя ухвалила вôзвати Правительство, щобы на найблизшôмъ засѣданю дало тi поясненя.

Справы краевi.

(Додатки до платнѣ народныхъ учителѣвъ.) Зъ днемъ 1 липня с. р. вôйшовъ въ житє новый законъ краевый, котрымъ змѣнено декотрi постановы закона о правныхъ вôдносинахъ учителѣвъ народныхъ школъ. Законъ той, котрый мавъ на цѣли поправу быту народныхъ учителѣвъ, постановляе мѣжь иншимъ въ §. 12, що въ сельскихъ громадахъ, котрi суть осередкомъ промыслу гôрничого, учителѣ можуть побирати додатокъ мѣсцевый въ сумѣ 50 зр. рôчно.

Означене громадъ, котрi зъ огляду на промыслъ гôрничiй заслугують на мѣсцевый додатокъ, лишивъ законъ до порѣшеня Выдѣлови краевому въ порозумѣню зъ краевою Радою шкôльною.

Отже Выдѣлъ краевый узнавъ мѣжь иншими сi мѣсцевости осередками промыслу гôрничого: въ повѣтѣ богородчаньскôмъ: Давинярь, Старуня; въ пов. хшанôвскôмъ: Яворжно зъ Недѣлисками, Сярша, Щакова; въ пов. добромильскôмъ: Ляцко, Старява; въ пов. долиньскôмъ: Рôпна; въ пов. дрогобицкôмъ: Бориславъ, Мразниця, Схôдниця; въ пов. ясельскôмъ: Лужины, Гарклъова; въ пов. калускôмъ: Майданъ; въ пов. коломыйскôмъ: Мишинъ, Слобода рунгурска, Рунгуры; въ пов. коросняньскôмъ: Бôбрка, Ветшно, Потокъ, Тарасôвка, Углѣвка; въ пов. лѣскôмъ: Лѣщовате, Лодина, Угерцѣ, Ванькова; въ пов вадвôрняньскôмъ: Паньчика; въ пов. саннѣвскôмъ: Клячаны; въ пов. снятиньскôмъ: Новоселиця, Джуринъ; въ старосельскôмъ: Стрѣльбичѣ, а въ жовкôвскôмъ: Глиньско.

Выдѣлъ краевый подавъ сей выказъ краевôй Радѣ шкôльной и звернувъ притомъ

---

11)

Золота доля.

Оповѣдане.

Зъ польского. — Марiи Родзевичѣвны.

(Дальше.)

Ще разъ обняла Маринка Альхана — и вже йшла въ Павломъ пустою площею до озера. Спѣвала собѣ тихо, а очевидно була гнѣвна.

— Отже то вы у млынѣ шукали любови! — зачала вкôнци, а голосъ еѣ дрожавъ зъ роздразненя. — Я була у вашои матери по полудни; думала, що васъ застану. Вôдповѣла менѣ, що вы пôшли до Ивана въ сваты. Тогды я пôшла до Альхана! — закôнчила вызываючо.

— Я бувъ у млынѣ — вôдповѣвъ понуро — бо мати казала. Завтра може пôшле до Фелiксôвъ, або до органiста, и я знову пôду. Менѣ однаково.... всюды пусто и нудно! Вы йдете до Альхана по волѣ и охотѣ, а я поневолѣ. Вы вертаете до дому, а я вертаю до службы.

— А зъ власнои охоты не пôшли бы вы нѣгде! — спытала, принадно усмѣхаючись.

Се слово застановило его. Вôнъ глянувъ на неѣ проймаючо. Альханъ говоривъ правду. Скôнчене ледащо було зъ дѣвчины и небезпечно було дивити ся въ тi чарôвнi очи, повнi искоръ и проймаючихъ блескôвъ, а въ глубинѣ покрытi загадочнымъ сумракомъ, и повнi фантастичныхъ, движимыхъ тѣней.

Вже теперь не страхъ ишовъ зъ нихъ на Павла, але орканъ горячои крови и скаженыхъ страстей. Однакъ вôнъ здержавъ ся.

— Въ чужихъ борахъ я не люблю полювати, и я не звыкъ дѣлити ся тымъ, що здобувъ! — вôдповѣвъ крôзь зубы.

Станули вже бiля порога Семена. Въ комнатѣ воркотѣвъ старый, пищавъ Юстинъ, а парубки смѣяли ся, якъ що дня. Лишь тыхъ двоє, розмавляючихъ такъ довѣрочно, о сумраку, самôтно — въ перве видѣла зимова нôчь и певно дуже дивувала ся новôй примсѣ Маринки.

На вôдповѣдь Жужля она розсмѣяла ся свавôльно.

То вы длятого хочете брати мельникову Ивасю? Фе! Очи вамъ горять по ночи, якъ у вовка, а вдача у васъ, якъ у рыбы.

— Звôдки знаете, яка у мене вдача? — вôдповѣвъ, здвигаючи плечима.

— А ось, бачу! Купа снѣгу а вы, все одно. Не диво, що васъ посылають вôдъ хаты до хаты, якъ куклу! Вы не знаете, що то охота!

Вôнъ почервонѣвъ, ображеный такимъ осудомъ зъ тыхъ устъ.

— А якъ знаю, то що? — спытавъ, приступаючи о крокъ.

Она не ступила ся. Стояла передъ нимъ выпростована, вызываюча, зô сфiнксовымъ усмѣхомъ на розхиленыхъ устахъ.

— Коли знаете, то забудете вôдразу до чужихъ борôвъ! — вôдповѣла.

Въ тôй хвили дверѣ хаты нечайно отворили ся; а зъ нихъ выглянула сива голова Семена и.... сукатый букъ.

— Ага! то ты, ледащо! Зъ парубкомъ туманишь себе пôдъ порогомъ о пôвночи! Привела его тутъ собѣ на забаву. Гарно, гарно! Бодай за однымъ заходомъ обоє васъ помащу костуромъ. Заждѣть, навчу я васъ, по чому локоть борщу!

— Простѣть, господарю! Идемо просто зъ мѣсточка.

— То ты, дармоѣде! Дѣвчину менѣ баламутишь, голову завертаешь! Гарно, гарно! — балакавъ рыбакъ, змѣняючи тонъ и кидаючи букъ въ кутъ за себе. — То ты так у матери сидишъ? Зъ дѣвчиною балакаешь пôдъ плотомъ! Чисте нещасте зъ тою молодежiю? Зубы шкôрить на такôмъ морозѣ!

еѣ увагу на се, що треба бы може выслѣдити на мѣсци, чи справдѣ условя житя въ тыхъ мѣсцевостяхъ суть такї, що пôсля закона треба признати мѣсцевымъ учителямъ народнымъ додатки до платнѣ.

Зъ рускихъ товариствъ.

Въ недѣлю, дня 6 падолиста с. р. устроила стрыйска філія „Просвѣты" выклады для своихъ членôвъ. Помимо слоты и несприяючои поры заповнилась около 5 годины пополудни саля „пôдъ чорнымъ орломъ" численными слухателями, переважно селянами и стрыйскими мѣщанами, въ числѣ около сотки людей.

Зôбраныхъ повитавъ въ имени выдѣлу філіѣ адвокатъ д-ръ Олесницкій, вказуючи на то, що задачею філіѣ „Просвѣты" єсть передовсѣмъ стыкати ся часто зô своими членами и живымъ словомъ доповняти змѣстъ выдань товариства. Такимъ способомъ зможе найкрасше довершатися дѣло просвѣтне, коли філіѣ товариства будуть обговорювати зô своими членами всѣ живї и пекучї пытаня, всѣ справы нашого народного житя, подаючи имъ науку та пораду и показуючи дѣломъ, що справа народнои просвѣты єсть у насъ нинѣ первородною задачею кождого щирого патріота. Вôдтакъ державъ д-ръ Олесницкій довшїй выкладъ про реформу валюты. Въ выкладѣ тôмъ пояснивъ популярно и приступно головнї фазы, якї перебувало господарство суспôльне, доки дôйшло до стану теперѣшного господарства грошевого и кредитового; выложивъ рôзницѣ системъ монетарныхъ и валютъ; представивъ теперѣшный станъ валюты въ Австріи зъ увзглядненемъ и поясненемъ впливôвъ теперѣшнои валюты а особливо гроша паперового на внутрѣшнї економічнї вôдносины, якъ не менше и грошевї взаемины зъ заграницею; подавъ причины заведеня новои валюты и вказавъ рôвночасно на наслѣдки, якї може выкликати заведенє еѣ въ нашихъ економічныхъ вôдносинахъ. Вконци познакомивъ прелеґентъ зôбраныхъ докладно зъ новыми монетами, ихъ вартостію и вôдношенемъ ихъ до монетъ дотеперѣшныхъ. Выкладу сего выслухали селяне зъ великимъ зацѣкавленемъ и интересомъ.

Другїй выкладъ державъ о. Олекса Бобикевичъ „Про початки Козаччины". И сей выкладъ бувъ дуже займаючїй и вельми совѣстно обдуманый та приготовленый. Бесѣдникъ не обмеживъ ся на сухе представленє фактôвъ, а сягнувъ въ глубину народного житя дотычнои епохи и на тôй основѣ выказувавъ причины повстаня Козаччины, єи значѣне, впливы и взаемины въ загаломъ украиньского народу. Зôбранї були дуже одушевленї тымъ выкладомъ и вынесли зъ него немалу користь.

На тыхъ двохъ выкладахъ обмежилиєь першї сходины стрыйскои філіѣ. Зôбранымъ селянамъ, мѣжь котрыми були деякї зô скôльскои Верховины, припали они незвычайно до вподобы и они просили выдѣлъ, щобы якъ найскорше устроѣвъ другї выклады, на котрї обѣцяли згромадитись ще въ бôльшôмъ числѣ. Выдѣлъ заразъ порѣшивъ устроити слѣдуючї сходины въ день 20 падолиста (въ недѣлю) о год. 5-ôй пополудни. На тыхъ сходинахъ будуть выкладати: дръ Олесницкій „Про торговлю и крамницѣ", проф. Ив. Вахнянинъ „Зъ історіи природнои" и п. Андр. Могильницкій „Про средства правнї прислугуючї довжникамъ въ часѣ екзекуціѣ". Кромѣ того выдѣлъ, для оживленя сходинъ, постараєсь о продукціи хоральнї и декламаціи, маючї вывестись самыми селяньскими и мѣщаньскими силами.

Філія „Просвѣты" робить въ Стрыйщинѣ значнї поступы. Народъ горнесь до неи радо и на послѣдныхъ выкладахъ вписало ся знов значне число новыхъ членôвъ. Лише й дальше треба вести рѣчь вытревало, щиро и зъ любобію для народу — а жнива будуть богатї!

Переглядъ політичный.

Є. В. Цѣсарь поручивъ п. Векерльому утворене нового кабінету, лишаючи єму притôмъ портфель угорского міністерства скарбу. Вчера конферувавъ новый презесъ міністрôвъ Векерле зъ міністромъ Штайнбахомъ, зъ Ротшільдомъ и зъ Кальнокимъ. Потôмъ поѣхавъ до Будапешту, зъ вôдки верне за кôлька днѣвъ, щобы Є. В. Цѣсареви зробити пропозицію що-до покликаня дальшихъ міністрôвъ. Именоване Векерлього уважають побѣдою сторонництва лібералъного.

Въ Парижи увязнено Рабого, бо у него найдено богато хемікалій и выбуховыхъ матерій. Однакъ кажуть, що се не вôнъ бувъ виновникомъ динамітового замаху. — Вчера похоронено величаво тыхъ, що згинули при выбуху. На похоронѣ явили ся міністры Любе, міністеръ справедливости, префектъ поліціѣ и департаменту Секваны та богато иншихъ. Надъ могилами промавлявъ Любе и заявивъ, що анархісты не суть партією політичною, але простыми злочинцями, зъ котрыми треба поступати безъ милосердя.

Полковникъ Додъ казавъ розстрѣляти трехъ бранцѣвъ, Нѣмцѣвъ. Дагомейцѣ мають нѣмецкї карабіны системы Лєве, Берлинъ 1891.

Новинки.

Львôвъ дня 12 падолиста.

— **Громадѣ Лихвинъ**, въ повѣтѣ тарнôвскôмъ, удѣливъ Є. Вел. 100 зр. запомоги на докôнченє будовы школы.

— **Конкурсы.** Выдѣлъ рады повѣтовои въ Пôдгайцяхъ розписує конкурсъ на посаду лѣкаря при тамошнôмъ загальнôмъ шпитали зъ платнею 600 зр. Поданя вносити до дня 1 грудня. — Выдѣлъ повѣтовый въ Гусятинѣ розписує конкурсъ на посаду лѣкаря окружного зъ осѣдкомъ въ Пробôжнôй зъ речинцемъ до 3 грудня. Платня 500 зр. и 250 зр. на объѣздки.

— **Вôдзначеня.** Генералъ Юл. Рошковскій, комендантъ крѣпости въ Перемышли, одержавъ командорскій хрестъ ордера Леопольда.

— **Зъ кругôвъ нотаріяльныхъ.** Субститутомъ померлого нотаря въ Перемышли, Игн. Франковского, именовано Марк. Руксера, котрый розпочавъ урядованє дня 7 с. м. П. Руксеръ бувъ доси субститутомъ въ Старôй соли, Комарнѣ и Рудкахъ.

— **Именованя.** Начальникомъ зелѣзничои стаціѣ въ Перемышли именованый старшій инжинеръ Губль.

— **Стіпендію имени о. Льва Мацѣлиньского,** выслуженого декана и пароха въ Коропци, въ сумѣ 100 зр., надавъ совѣтъ Народного Дому у Львовѣ на предложенє фундатора, почавши вôдъ I-го пôвроку 1892/93 року шкôльного Иосифови Мацѣлиньскому, ученикови I-ои клясы V-ои ґімназіи у Львовѣ.

— **Зъ нагоды заведеня новыхъ грошей** вже теперь ширять ся по декотрыхъ околицяхъ фальшивї вѣсти. Оголошена вымѣна давныхъ срѣбныхъ монетъ дала причину несовѣстнымъ спекулянтамъ въ повѣтѣ косôвскôмъ ширити вѣсти, що давнї монеты срѣбнї будуть до 1 сѣчня 1893 зовсѣмъ стягненї и що по новôмъ роцѣ сторожа скарбова буде робити по домахъ ревізіѣ, а въ кого найдуть старї грошѣ, на того наложать кару. Зъ тои причины селяне громадами прибувають до Косова, абы вымѣняти грошѣ. Для поясненя справы треба додати, що въ косôвскôмъ повѣтѣ жѣнки уживають рôжнї монеты за т. зв. дукачѣ до коралѣвъ. Такъ теперь черезъ тую поголоску, котру пустили спекулянты, селяне позбувають ся за безцѣнъ своихъ срѣбныхъ грошей, а спекулянты мають на тôмъ высксъ. Розумѣє ся, въ поголоскахъ тыхъ нема нѣ одробины правды.

— **Спомагаймо свои товариства!** Вразъ зô зростаючою силою и двигненемъ народу руского зростають и двигають ся єго товариства и институціи. Не лишає ся позаду и наше Товариство педаґоґічне. Оно завдяки трудамъ всѣхъ патріотôвъ пôдносить ся до высоты своеи

Маршъ до хаты, ледащо одно зъ другимъ, гуляйвѣтры, дармоѣды! Ну-ну-ну! О-то!

Старый воркотѣвъ, але видко було, що сходины єго любимця зъ донькою подобались єму и бувъ зъ нихъ вдоволеный. Погладивъ Маринку ласкаво по головѣ.

Вôйшли до комнаты и засѣли въ трôйку до вечерѣ. Зъ давна вже обходили ся зъ Павломъ, якъ зъ сыномъ майже — ѣвъ зъ господарями и спавъ въ однôй комнатѣ зъ рыбакомъ. Парôбки привыкли слухати єго, якъ Семена; зъ дня на день що разъ бôльше выручавъ ся нимъ старый.

Ѣдячи балакали о великôй ловли передъ новорôчными святами, о сѣти, о шнурахъ, о паляхъ, о можливôмъ результатѣ.

На другїй день Павло мавъ ѣхати въ лѣсъ по хворôстъ зъ парôбками, мавъ вступити до мотузника, залагодити тысячѣ интересôвъ.

Маринка слухала голосу парôбка и незначно спозырала на него зъ-пôдъ лоба. Часомъ прикушувала уста и мѣнила ся вôдъ рôжнородныхъ вражѣнь. Тôлько вечерѣвъ провели разомъ и вконци прийшовъ оденъ вечеръ — для него.

По вечери вела ся дальше розмова безъ кôнця о ловли рыбъ. Вôнъ занявъ ся своєю сѣтію, нахиливъ ся надъ нею и не дививъ ся на дѣвчину. Богато мавъ власти надъ собою — не зрадивъ ся нѣчимъ.

Прибита, не попращавшись, скрыла ся до свого алькирика и ажь за стѣною погрозила въ сторону комнаты рукою и поглядомъ.

— Навчу я тебе любити! Навчу! — шепнула.

Въ глухôмъ борѣ, вкрытôмъ снѣгомъ, дзвенѣла далеко пѣсня и гомôнъ сокиры та полошили дятликôвъ и вывѣрки.

Вôдъ досвѣта обтесувавъ молодї сосонки на жердки, складавъ ихъ на сани и спѣвавъ безъ упину.

Очи єго блестѣли, уста усмѣхалися, вôнъ бавивъ ся тою мозольною роботою и спѣшивъ ся дуже. Въ тôй хвили не бувъ то збунтованый невôльникъ, але чоловѣкъ вôльный, охочій, зъ великою радостію въ грудяхъ.

Смеркомъ вертавъ до загороды зъ наладоваными саньми. Снѣгъ падавъ великими платками, коли въѣзджавъ у ворота, — а на подвôрю у кирницѣ стояла Маринка та журливо дивила ся до середины. Вôнъ оставивъ сани пôдъ шопою и пôдôйшовъ до неѣ.

— Добрый вечеръ! — сказавъ.

— Ой, не добрый! — вôдповѣла зажурено: — новѣсенькe ведро впало менѣ до воды. Дôстану я вôдъ батенька, дôстану!

— А що менѣ дасьте, коли добуду?

— А що хочете? — спытала, засвѣтивши зубками.

— Дасьте три... шажки?

— Дамъ два!

— Безъ трехъ не пôду! Спровадьте собѣ Альхана.

— Якїй зъ васъ циганъ! А якъ бы я попросила за дармо?

— То я бы не пôшовъ. Якї вы скупї!

Вже стояли одно коло другого, обоє розгоряченї, и не зважали на нôчь и на заметѣль. Очима доповѣдали думки.

— Идѣть по ведро; може тамъ на днѣ найдете тую чару зъ казки, що Парашка казала.

— А дасьте менѣ зъ неѣ пити? — спытавъ шепотомъ горячимъ.

Она зморщила брови и ворухнула ся нетерпеливо.

— Идѣть по ведро... дамъ три шажки... безъ двохъ.

Не надумуючись зачавъ спускати ся въ глубину кирницѣ, чѣпаючи ся якъ кôтъ, слизькихъ берегôвъ. Нѣхто иншїй не доказавъ бы того — треба було хиба бѣсноватого.

Ведро выдобуте, повне по береги стояло на земли, але они не квапили ся до хаты. Стояли, шептали, отуленї мовь плахтою чорною нôчью и метелицею.

— Вôддайте заплату! — настававъ задыханый парôбокъ.

— Завтра! — и засмѣяла ся любо.

задачѣ и тôлько спôльною працею и силою якъ и жертволюбивостію зможемо пôднести его до такои высоты, на якôй оно стояти повинно. Теперь задумало оно збирати та переховувати у себе все, що вôдносить ся до руского шкôльництва вôдъ найдавнѣйшихъ часôвъ ажь до теперь и що посвѣдчити може розвôй руского шкôльництва и тогдѣшнѣ обставины, а именно: старѣ книжки шкôльнѣ вôдъ найдавнѣйшихъ лѣтъ, часописи, акты и розпорядженя шкôльнѣ и т. п., все, що зо шкôльництвомъ вяже ся, щобы колись утворити музей и выставу педагоґічну. Не на одномъ подѣ лежить вязанка непотрѣбныхъ, а Товариству може пожиточныхъ актôвъ та книжокъ. Тому нехай кождый загляне въ оденъ и другій кутокъ, а що пригожого знайде, нехай пришле Товариству, а оно имя того та патріотичный учинокъ впише въ памятну книгу! — Другимъ товариствомъ рускимъ у Львовѣ, що заслугуе на всяку помôчь и потребуе ѥѣ, щобъ инщимъ добро чинити, ѥсть тов. „Шкôльна Помôчь у Львовѣ". Рôкъ шкôльный давно зачавъ ся, осѣнь кôнчить ся и небавомъ, якъ говорять и пишуть, настане морозна та довга зима, безвзглядна и найнемилосерднѣйша пора року для бѣдакôвъ взагалѣ, а для бѣдныхъ родичѣвъ зъ дѣтьми въ особенности. Обовязкомъ „Шкôльнои Помочи" — подумати о загально звѣстнôй нуждѣ сихъ львôвскихъ бѣдакôвъ, котрымъ доля не усмѣхае ся майже нѣколи, а котрѣ мимо прикрыхъ злиднѣвъ стоять при рускости и на завывъ своихъ душпастырѣвъ заповняють своими дѣтьми вже три руско-народнѣ школы у Львовѣ. Завдяки милосерднымъ землякамъ могла „Шкôльна Помôчь" справдѣ помагати тымъ бѣднымъ дѣтямъ, могла давати найбѣднѣйшôй молодежи сихъ школъ вôдповѣднѣ книжки шкôльнѣ и приборы до науки, молитвенники для церковного богослуженя и конечно потрѣбну одежь. Що року зъ ласки жертволюбивыхъ Русинôвъ соткамъ рускихъ дѣтей львôвскихъ дае ся можнôсть и нагоду учитись рускои мовы и пѣснѣ. Кождого року одна часть сихъ дѣтей опускае зъ сердечною вдячностію пороги сихъ руско-народныхъ школъ и переходить або до школъ середныхъ або до ремесла. Всѣ они чують ся вôдтакъ тымъ певнѣйше Русинами, що научили ся и рускои мовы и пѣснѣ та що черезъ школу и церкву пôзнали близше свôй хорошій обрядъ та церковне богослуженѥ. И се нехай буде найбôльшою подякою для тыхъ добродѣѣвъ, що ихъ спомагали. Такъ и сего року не забываймо на сю бѣдну молодежь, а що хто може, нехай пôшле на адресу выдѣлу товариства „Шкôльна Помôчь" въ Народнômъ Домѣ у Львовѣ.

— Гуски въ дарунку для Є. Вел. Цѣсаря. Пôсля стародавного звычаю приѣхали були до Вѣдня два жиды зъ Пресбурґа, вôдпоручники тамошнои громады жидôвскои и привезли до цѣсарскои палаты „на Мартина" вôсѣмъ штукъ прекрасныхъ гусокъ. Чотыри зъ нихъ призначенѣ для Є. Вел. Цѣсаря, двѣ для Єѣ Вел. Цѣсаревои а двѣ для Найдост. Архикнягинѣ вдовицѣ Стефаніѣ.

— Зъ салѣ судовои. Розправа противъ шайки злодѣйскои у Львовѣ, що тревала 12 днѣвъ безъ перервы, закôнчила ся вже зовсѣмъ. Засудъ оголошено по части передвчера, а по части вчера. Провôдника Валядієра засуджено на 9 лѣтъ тяжкои вязницѣ, Волянина на пôвосма, Воленяньского на пôвшеста року. Фреліха на 6 лѣтъ, Леопольдину Фішеръ на 2, Катерину Бальбіреръ на 3, Куртича на 5, Романкевича на пôвтора, Тайфеля на 2, а Темпельмана на пôвтора року. — Другу подôбну шайку злодѣйську выловлено сими днями також у Львовѣ.

— Огнь. Въ громадѣ Сѣлкова коло Грибова спаливъ огонь кôльканайцять будынкôвъ. Въ огни згорѣла одна 3-лѣтна дитина, а друга 5-лѣтна сильно попарила ся. Огонь повставъ зъ вины дѣтей, котрѣ въ стодолѣ пекли собѣ картофлѣ, коли старшѣ були въ церквѣ. Страта выносить кôлька тысячь зр. — Дня 4 с. м. згорѣвъ у Грибовѣ маґазинъ нафтовый. Страшный то бувъ видъ, коли бочки зъ нафтою стали пукати а горюча нафта розлѣтала ся на всѣ стороны. Цѣлый маґазинъ згорѣвъ до тла. Завдяки сторожи огонь, хоть и якъ бувъ грôзный, не розширивъ ся. Яка була причина его, дотеперь не выслѣдили. Шкода дуже значна.

— Мѣсто Новый Санчь обходило дня 7 и 8 с. м. 600-лѣтну рôчницю заложеня. Зъ тои нагоды мѣсто прибрало ся святочно въ щоглы, фестоны, вѣнцѣ, транспаренты и т. п., а вечеромъ було освѣтлене. Головный ювилей вôдбувъ ся дня 8 с. м. Тогды вôдбувъ ся похôдъ въ мѣстѣ, зложеный зъ музики, корпорацій, властей, учениковъ школъ, Соколôвъ, робôтникôвъ и численнои публики. По торжественнôмъ богослуженю вôдслонено таблицю памяткову зъ датами 1292—1892. Выдѣлъ краєвый прислав ґратуляційну телеґраму. Вечеромъ вôдбули ся два концерты и выклады.

— Народнѣ звычаѣ. Въ Тироли повстало товариство, котре поставило собѣ за цѣль задержанѥ народного строю, звычаѣвъ и обычаѣвъ народу. Перший параґрафъ статута каже: „Цѣлею товариства ѥсть: зберегати народный стрôй и обычаѣ, учити народныхъ пѣсень, а черезъ те пôддержувати народного духа, пôдносити патріотизмъ, заложити музей народныхъ строѣвъ и т. п." Членами товариства можуть бути лише особы гiрного характеру, котрѣ згодять ся все носити народный стрôй.

— Хитрый знахоръ. Жидови Коплеви зъ Смôльнôй, дрогобицкого повѣта, утѣкла передъ кôлькома тыжднями дочка зъ якимсь христіяниномъ. Жиды розбѣгли ся на всѣ стороны, але не могли ѥѣ вôднайти. Кôлька днѣвъ пôзнѣйше явивъ ся у жида селянинъ, маючій бути зъ Чорнои, и обѣцявъ Коплеви такъ поворожити, що дочка прилетить воздухомъ домôвъ. Жиды увѣрили, напоѣли и нагодували селянина, добре ему заплатили а вôнъ почавъ теперь ворожити. Выпровадивъ жидôвъ въ ночи зъ коршмы и водячи ихъ по всѣхъ верхахъ, заєдно щось то приговорювавъ, то копавъ, то вкôнци половъ якесь зѣлѥ. Коли вже жиды помучились, вернувъ селянинъ зъ ними до коршмы, казавъ имъ слухати, чи не настае буря, бо заразъ надлетить пропавша дочка. Тымчасомъ самъ вышовъ и пропавъ, а жиды ажь теперь пôзнали, що селянинъ обдуривъ ихъ. — Пропавша дочка Копля находить ся теперь въ якомсь монастыри, де приготовлює ся до переходу на христіяньство.

— Нечуваный злочинъ. Кôлька днѣвъ тому назадъ ставъ ся въ Парижи такій выпадокъ. На улицю Ст. Шарль упала зъ вôкна на третômъ поверсѣ одного дому якась жѣнка и покалѣчилась страшно. Заразъ по тômъ выбѣгъ зъ того дому якійсь мужчина, котрый ставъ голосно заводити и ломивъ руки надъ нещасливою, що лежала на земли майже нежива. Бувъ то мужъ тои жѣнки. Нещасливу занесено до найблизшого постерунку поліціѣ, а мужъ пôшовъ туды за нею. Тамъ сказавъ вôнъ, що называесь Расенъ, ѥсть собѣ чоловѣкомъ приватнымъ и що его жѣнка, сприкривши собѣ житѥ, хотѣла сама собѣ смерть зробити и выскочила вôкномъ на улицю. Жѣнка однакожь, хоть тяжко покалѣчена, була ще на стôлько притомна, що могла розповѣсти комісареви, що то чоловѣкъ хотѣвъ ѥѣ позбути ся, притягнувъ до вôкна и силою кинувъ черезъ вôкно на улицю. Расена заразъ арештовано.

— Добра курація. Коло Шпандавы въ Нѣмеччинѣ занедужавъ бувъ якійсь селянинъ на тифусову горячку. Приклыкали лѣкаря, а тôй межь иншимъ приказавъ недужого скупати въ студенôй водѣ. На другій день приходить лѣкарь знову, а ему кажуть, що недужій вже вмирае. Коли лѣкарь ставъ дальше розпытувати, що недужому робили, то ему ось що розповѣли: Дома не було ванны, тожь недужого спустили на посторонку до керницѣ; але скоро вôнъ почувъ на собѣ студену воду, почавъ дуже кидати ся такъ, що ажь посторонокъ урвавъ ся. Закимъ принесли драбину и новый посторонокъ та его выймили пересидѣвъ вôнъ въ керници три чверти годины и вôдъ того мабуть ему погôршило ся. Лѣкарь велѣвъ недужого заразъ натирати и на диво вôнъ подужавъ.

— Незвычайнѣ бурѣ шалѣли послѣдными часами на озерѣ Мічіґанъ. Въ пяти дняхъ наробили шкоды майже на міліонъ зр. Звышъ дванайцять кораблѣвъ розбило ся, а згинуло 25 осôбъ. Такожь зъ Бальтіморе доносять, що на мори Караибскômъ положенѣ островы св. Андрея и Провидѣня навѣстивъ страшный орканъ. Плянтаціѣ кокосовѣ спустошенѣ, межи населенѥмъ велика нужда.

— Молоко-проводы. Въ Новômъ Йорку повстае товариство, котре мае намѣръ посылати до мѣста молоко такъ, якъ воду, вôдповѣдными рурами, котрѣ хиба прийшлось бы назвати молоко-проводами. Зô всѣхъ фôльваркôвъ на кôлька миль довкола мѣста буде молоко плысти до кухнѣ того, хто схоче и заплатить. Окремый прирядъ буде мѣрити, кôлько хто молока спотребувавъ.

— Найдорожшимъ конемъ на свѣтѣ ѥсть перегонный кôнь Ормондъ князя Вестмінстеръ. Князь продавъ его якомусь Американцеви за 560.000 марокъ. Въ лѣтахъ вôдъ 1885 до 1887 бѣгавъ Ормондъ на перегонахъ 16 разôвъ и все прибѣгъ перший до меты; для свого властителя заробивъ вôнъ 580.000 марокъ, або 348.000 зр.

— Покарана пара залюбленыхъ. Неапольска часопись Mattino доносить: Сего тыжденя въ ночи стрѣтивъ священикъ Донъ Джіюсеппе де Леллісъ на улици залюблену пару, якъ цѣлували ся. Се не подобало ся ему и вôнъ казавъ имъ перестати обнимати ся. А коли тѣ не послухали его, Леллісъ вынявъ револьверъ, стрѣливъ въ молодця Мецульо кôлька разôвъ и зранивъ его тяжко.

— Нехай буде й завтра, або й нѣколи... бо я въ такômъ случаю вѣдро знову затоплю. Посылайте по него иншого дурня.

И вже збиравъ ся затопити вѣдро; але она скочила и станула въ оборонѣ загроженого скарбу, причômъ зачали перемагати ся.

Въ тôй борбѣ обнявъ вôнъ ѥѣ въ половинѣ и страстно пригорнувъ до грудей; она поклала ему руки на плечахъ и вôдпыхала его; сама дыхала зъ утомы, була блѣда а очи ѥѣ блестѣли зъ лютости.

— Маринко! — шепнувъ зъ тиха, вдивляючись горячо.

Она нахилила ся ще бôльше назадъ и прикусила уста.

— Маринко! — повторивъ вôнъ зъ сердечною просьбою ще тихійше.

— Чого хочете? — спытала дико.

— По що мучите? полюбѣть мене трохи! шепнувъ.

— Пустѣть мене! По неволи не чиню! Убю васъ, коли менѣ що заподѣете безъ моеѣ охоты! — вôдповѣла она.

Вôнъ пустивъ ѥѣ и цофнувъ ся о крокъ.

— Занесѣть менѣ воду до сѣней — розказала голосомъ цариці.

Вôнъ мовчки послухавъ.

Въ сѣнехъ якъ звычайно було сумрачно. На право воркотѣвъ Семенъ на пустѣ куты и тыхъ, що не були; на лѣво спѣвавъ Юстинъ коляду.

Павло поставивъ ведро въ кутѣ.

— А моя заплата? — спытавъ заступаючи ѣй дорогу.

— Дôстанете завтра! — вôдповѣла збыточно.

Вôнъ кинувъ ся нетерпеливо.

— Казавъ панъ: кожухъ дамь! — заворкотѣвъ крôзь зубы и вже хотѣвъ вôдмикати дверѣ до челядной комнаты.

Наразъ у тôй темнотѣ почувъ двое рукъ на плечахъ, а у грудей гнучку стать дѣвчины. Безъ слова, середъ великого мовчаня двохъ сердець, котрѣ станули на секунду тихо, пройнятѣ враженѣмъ, стрѣтили ся ихъ уста въ довгômъ, горячômъ поцѣлуѣ. Хвилинку стояли они такъ обнявши ся; поки она наразъ вырвала ся ему зъ рукъ, утекла та трѣснула за собою дверми комнаты.

Вôнъ оставъ ся самъ, оголомшеный, тремтячій, та вслухувавъ ся въ чудову пѣсню, котра грала ему въ душѣ.

Помѣжь свою страшну тугу и слабу волю кинувъ вôнъ послѣдну перешкоду — любовь!

. . . .

(Дальше буде).

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 12 падолиста. Вся праса витае симпатично найновѣйше розпорядженѥ Міністра Шенборна що до веденя головныхъ розправъ въ процесахъ карныхъ. Вчера вôдчитавъ Міністеръ Шенборнъ се розпорядженѥ въ повнôй Палатѣ. — На нинѣшный приѣздъ царевича Миколая пороблено великѣ приготовленя. Дворець прибрано величаво. Приѣздъ царевича назначено на год. 8 вечеромъ. — Wiener Tagblatt довѣдуе ся зъ Риму, що папа зъ всею рѣшучостію выступить противъ обовязковыхъ цивільныхъ вѣнчань на Угорщинѣ.

Будапештъ 12 падолиста. Вчера занедужало на холеру 8 осôбъ, а померло 3. Въ Капуваръ холера змагае ся.

Берлинъ 12 падолиста. Kreuz Ztg. потверджае, що Росія концентруе войска на граници прускôй. — Поліція сконфіскована 4000 примѣрникôвъ анархістичнои часописи робôтничои.

За редакцію вôдповѣдае **Адамъ Креховецкій**.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.